

СПРАВА «БЕЗ'ЯЗИКОВ ТА ВОЛОВИК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF BEZYAZYKOV AND VOLOVYK UKRAINE)

(Заява № 44245/17 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 24 жовтня 2024 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 4 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на недоліки у провадженні щодо перегляду законності тримання їх під вартою. Крім того, у заяві № 38089/23 заявник висунув інші скарги, які також порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. У заяві № 44245/17 заявник також висунув інші скарги за статтями 5 і 13 Конвенції. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зазначив, що держава, яка запроваджує другий рівень судової інстанції для розгляду питання законності тримання під вартою та клопотань про звільнення з-під варти, повинна в принципі забезпечити, щоб особи, позбавлені свободи, користувалися на етапі оскарження такими самими гарантіями, як і в першій інстанції, та констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції. Стосовно інших скарг у заяві № 38089/23 Європейський суд, посилаючись на свою усталену практику, дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення положень Конвенції. Розглянувши інші скарги у заяві № 44245/17, Європейський суд відхилив цю частину заяв на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції, оскільки вони не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на недоліки у провадженні щодо перегляду законності тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 44245/17 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з недоліками у провадженні щодо перегляду законності тримання під вартою;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до

остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.